

[Arbejds- og Socialministeren.]

pege et Problem heroppe fra, end det er at løse det, og det er ikke saa lige at gaa til at sætte en Skillelinie, der kan holde, mellem de saakaldte ældre og svagelige Arbejdere, der skal kunne arbejde for en lavere Løn, paa den ene Side og den normale Arbejdskraft paa den anden Side. I øvrigt er det jo ikke noget nyt Spørgsmaal; i adskillige Overenskomster mellem Arbejdere og Arbejdsgivere er der Bestemmelser om, at ældre og svagelige Arbejdere kan arbejde for en lavere Løn. Men jeg gør opmærksom paa, at jeg i Udvalget har erklæret, at Ministeriet stadig væk vil arbejde med dette Spørgsmaal og se at finde en Løsning paa det. Det ærede Medlem Hr. Gudiksen beder om at faa en Løsning snarest, men nu har vi gennem fem Fjerdingaar været i høj Grad optaget af denne Revision, og vi staar nu over for en omfattende Tilrettelægning af Administrationen; den maa vi først have tilendebragt, inden vi tager fat paa dette, men det skal ikke blive skrinlagt, saa længe jeg har med det at gøre.

Gudiksen: Jeg kan slet ikke forstaa, at den højtærede Minister ligesom var misfornøjet med min Stilling og de Udtalelser, jeg har fremsat i denne Sag. Jeg billiger for saa vidt, at Revisionen kun gælder et snævert Omraade — jeg mener ikke, vi kan gøre andet, som Forholdene er —, men selve Udvalgsarbejdet var dog et Bevis paa, at det var Meningen, at andre Spørgsmaal skulde være taget med. De er alle sammen blevet henlagt, og jeg har altsaa her fra denne Plads sagt, at jeg personlig finder, at det under de nuværende Forhold er rimeligt, at vi holder os til det snævre Omraade. Skulde det vise sig, at den Revision, der er foretaget, bærer god Frugt, vil Spørgsmaalet om Revision vel heller ikke melde sig saa hurtigt. Det, jeg har sagt — og det mener jeg er en Kendsgerning —, er, at de Spørgsmaal, der har været drøftet i Udvalget sammen med en Masse andre Spørgsmaal inden for Arbejdsløshedslovgivningen, f. Eks. om gifte Kvinders Stilling o. s. v., er ikke lagt hen for et langt Aaremaal — saadan har jeg i hvert Fald ikke faaet det refereret i mit Parti. Jeg har ikke sagt noget om, at de skulde tages op snart, men jeg har sagt, at de skulde tages op, naar Tiden var moden dertil. Det kan vare mange Aar, og det kan vare faa Aar, det ved vi ikke, for vi ved ikke, naar vi kommer bort fra de ekstraordinære Forhold, vi har nu.

Jeg var som sagt forbavset over, at Ministeren optog det, jeg havde sagt, som Uvilje

fra min Side. Det er det aldeles ikke — det tror jeg ogsaa, den højtærede Minister vil blive klar over, naar han læser min Tale igennem. Der er, som Socialdemokratiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Josef Andersson, sagde, ingen, der er mere interesseret i, at der ingen Misbrug finder Sted inden for Kasserne, end Arbejderne, og der er ingen, der er mere interesseret i, at der er Tillid til Administrationen. Selve det, at alle disse Spørgsmaal har været til Drøftelse i Udvalget, er ogsaa Bevis paa, at de har haft en vis Interesse. Man har altsaa konkluderet i denne snævre Revision, der blot gaar ud paa at begrænse Misbrugene, og det er det, jeg har givet Udtryk for her i Dag.

Rahbek: I Anledning af Ordskiftet mellem den højtærede Minister og det ærede Medlem Hr. Gudiksen vil jeg gerne fremsætte en Bemærkning. Det ærede Medlem Hr. Gudiksen nævnte blandt de Ting, som Kommissionen har været inde paa, men lagt til Side, ogsaa Spørgsmaalet om Helaarsfæste. Det giver mig Anledning til at sige til den højtærede Minister, at jeg haaber ikke, at Udtalelsen om, at alt dette skal hvile en rum Tid, ogsaa gælder det Spørgsmaal, som vi havde en lille Ordveksling om her i Landstinget for et Par Maaneder siden: de Folk, der udebliver fra en Plads eller forlader den i Utide. Jeg forstaaer, man har lagt Spørgsmaalet hen indtil videre, fordi vi staar foran Sommerferien, men jeg mener at have Lov til at gaa ud fra efter Ministerens Udtalelser, da vi vekslede Ord om Sagen sidst, at dette Spørgsmaal tages op til Efteraaret.

Arbejds- og Socialministeren (Kjærboel): Spørgsmaalet om Helaarsfæste har været fremme i Kommissionen, og det er blevet paalagt mig at sætte mig i Forbindelse med Justitsministeriet for ad den Vej at søge at naa frem til en Ordning. Det har imidlertid ikke været muligt hidtil. Jeg vil blot her gerne gøre opmærksom paa, at selv om dette Spørgsmaal har min store Interesse — det har jeg ogsaa givet Udtryk for tidligere —, er Forholdet det, at Medhjælperloven hører under Justitsministeriet og ikke under Arbejdsministeriet.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.